

Ergenekon Destanı

– sagir · 12 Mayıs 2015

ERGENEKON DESTANI

Oğuz kağan'ın soyundan
Gelen alp bir erdi İl Han

Moğollara kağan oldu
Güçlü bir hükümrân oldu

Moğollar kalabalıktı
İşleri hep yağmalıktı

Bu insanlar pek garipti
Türk illeri muzdaripti

Oklarının ötmediği
Kollarının yetmediği

Nerde ise il yok idi
Zulümleri pek çok idi

Türk boyları birleştiler
Moğollara harp açtılar

Başlarında Sevinç Han'dı
Korkusuz bir kahramandı

İlhan bunu haber aldı
Bir hileli düzen buldu

Topladı tüm, çadırları
Sürüleri, aygırları

Çevresini hendekledi
Düşmanlarını bekledi

Geldi beklediđi dūřman
Başlarında da Sevinç Han

Bir yaman savař bařladı
Oklar, kılıçlar işledi

On gūn sūrdū zorlu savař
Kana bulandı dağı, taş

Mođolların çerileri.
Sevinç Han'ı sūrdū geri

Toplanıp karar aldılar
řōyle karara vardılar

Sevinç Han tedbir istedi
Beylerine řōyle dedi

"Biz bunları vuruřarak
Yok, etmemiz zor muhakkak

Bir hileye bařvuralım
Onlara tuzak kuralım."

řafak vaktini seçtiler
Birden hūcuma geçtiler

Yenilmiř gibi yaptılar
Hile yoluna saptılar

Çadırları topladılar
Bıraktılar ne yok ne var

Çekildiler geri geri
Mođolların çerileri

Peřlerinden geldi ama
Tutuldular bir kapana

Sevinç kağanın ordusu
Kurdu Moğollara pusu

Dönüp birden saldırdılar
Moğolları hep kırdılar

Sevinç Han galip gelmişti
Kaderi ona gülmüştü

Bu savaştan sonra İlhan soyundan
Kıyan adlı çocuğuydu sağ kalan

Kıyan ve İlhan'ın yeğeni Nüküz
O sene evlenmişlerdi henüz

Bu ikisi esir düştü düşmana
Pilanlar yaptılar kaçmaktan yana

On gün sonra karılarını alıp
Kaçtılar düşmandan gizli atlanıp

Savaştan önceki yurda geldiler
Orda birçok öküz, koyun buldular

Kıyan ile Nüküz aileleri
Gece gündüz yürüdüler ileri

Dağlar arasında dar bir yol bulup
Çok zor şartlar içersinde yol alıp

Sürüleri ile dağlar aştılar
Cennet gibi bir yere ulaştılar

Gürül gürül akan suları çoktu
Ormanları çayırları pek sıkı

Kuşlar uçar, geyik ceylan gezerdi
Otlakları insan boyu uzardı

Burada kalmaya karar verdiler
Yurt belleyip Ergenekon dediler

İkisinin pek çok çocuđu oldu
Ve zamanla nüfusları çoğaldı

Her aile birer uruk oldular
Dört yüz sene bu mekânda kaldılar

Artık sığmaz olmuşlardı buraya
Bütün beyler geldiler bir araya
“Atalarımızdan işitmiş idik, Ergenekon’dan başka bir ülke varmış,
Bizim uruğumuz orda yaşarmış,
Düşman boylar atalarımızı kırmışlar,
Yurdumuzu ellerinden almışlar,
Artık çoğalmışız korkumuz yoktur,
Bir yol bulup burdan çıkmamız haklır.”

Düşündüler, fıkrettiler günlerce
Çıkış yolu bulsak dediler birce

Bir gün bir demirci geldi dedi ki:
“Ben geçit verecek bir yer bilirim
Emek vermek için değer bilirim

Orada bir demir madeni vardır
Eritip yol açmak elbette zordur

Sanırım bu demir ancak bir katır
Eritirsek bir yol açılacaktır.”

Demirciyi dinlediler, duydular
Bütün beyliklere haber yaydılar

Herkes odun kömür toplansın gelsin
Bu dađ mutlak eritilecek bilsin

Herkes gayret verdi biri birine

Yıǒdılar o dağın uygun yerine

Odunları kömürleri kıydılar
Bir kat odun bir kat kömür koydular

Dađın üstünü, sağ ile solunu
Doldurdular kömür ile odunu

Yetmiř yere yetmiř krk kurdular
Odunu kömürü tutuřturdular

Krklerle harlattılar ateři
Başarıyla tamladılar bu işi

Tanrı'nın gücüyle demir eridi
Bir deve geçecek kadar yer idi

Sevinç ile o deliđe baktılar
Açılan delikten taşra ıktılar

O günü o ayı kutsal saydılar
Kurtuluř bayramı diye yaydılar

Göktürkler böylece huzur buldular
O bayramı her yıl kutlar oldular

Demir kızdırılır rse konurdu
nce kağan gelir eki vururdu

Sonra bütün beyler aynını yapardı
Göktürklerin böyle deti vardı

Ergenekon'dan çıktıkları seneydi
Göktürklerin beyi Börteçene'ydi

Börteçene Göktürk soyundan idi
Kıyan, Nüküz, uruk boyundan idi

Her yana, her ile emir buyurdu

Ergenekon'dan çıktığını duyurdu

Bu habere bazıları sevindi

Bazıları pek üzüldü yerindi

Göktürkler artık çok güçlü idiler

Eski düşmanlara öçlü idiler

Eski düşmanlarla hep savaştılar

Her savaşta zafere kavuştular

Onları yendiler ve öç aldılar

Eski yurtlarını almış oldular

İbrahim Sağır